

Jyrki Pellinen
sinistä ja punaista
ntamo

Jyrki Pellinen
Sinistä ja punaista

Jyrki Pellisen tuotanto:

Näistä asioista, 1962, runoja
Kuuskajaskari, 1964, runoja
Niin päinvastoin kuin kukaan, 1965, runoja
Nuoruuteni ilmastot, 1965, proosaa
Tässä yhteiskunnassa on paha nukkua, 1966, runoja
Toisin sanoen kuuntelet, 1969, runoja
Moskova, 1971, runoja
Tähän asti minä olen puhunut, 1971, proosaa
Edessäpäin ovat tulevat juhlat, 1972, runoja
Kesän maa, 1973, runoja
Minä kirjoitan maljasta joka oli hidas, 1973, runoja
Satuja, 1974, proosaa
Yksin, 1974, proosaa
Valitut runot, 1975
Kertosäkeiden laulu, 1976, runoja
Kesän jälkeen värit muuttuvat, 1977, runoja
Lauttasaari, 1977, runoja
Kuinka en pakenisi, 1978, runoelma
Sade ja muita kertomuksia, 1975, proosaa
Avaan oven ja olen kotona, 1979, proosaa
Minä matkustan, aurinko paistaa, 1982, proosaa
Valitut runot, 1983
Kun sinussa on joku, 1983, runoja
Muina iltoina kun kirjoitin, 1985, runoja
Yön kaunottaret ovat todellisia kuvitelmia, 1987, runoja
Huulilla kylmä tuuli, 1990, runoja
Ennen ja jälkeen, 1994, runoja
Ei ilman tätä, 1997, runoja
Dostojevskin suomalainen sihteeri, 2004, proosaa
Sadevesirakkaus, 2004, runoja
Sinistä ja punaista, 2006, runoja

© Jyrki Pellinen

Alkuperäisjulkaisu Kirja kerrallaan 2006

ISBN 978-952-215-205-3

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
2012 | ntamo | www.ntamo.net

Jyrki Pellinen

sinistä ja punaista

runoja

Sinistä ja punaista

Menijän luonne, outo hehkuva kivi,
kieppuva vaunu.
Varjoja ja valoja
 lentää ohi
takertuen toisiinsa.
Erilaiset huudot, ikkuna on auki
kuorma-auton ääni
elämä tuntuu juhlavalta
vaikka se on vain ajoneuvo tiellä.

Laiskoja valoja ja ihmisten puheita
Mistä onnekas tiesit, että äänet ja
valot olisivat mitenkään
toisenlaisia.

Et mistään, pidin sinusta, kuunnellen
itseäni vanhan kultaisen
kuorma-autovanhuksen läpi.
Vasta yöllä koin kertomuksen
kannoin huolta ikkunasta jonka suljin.

*Kaikki lopulta päinvastoin.
Pidin siitä kyllä.
Sinistä ja punaista.
Menneisyys ei liikahtanutkaan.
Pilvien alla naulakko, sitten talot ja
rakennuksia, ihmisiä hatut päässä.*

Neljä pitkää sarjaa kuulasta mutta
liikkuvaa, herkkää mutta havainnollista,
ja haikaa mutta hauskaa runoa
– niin kuin vain Jyrki Pellinen sen kirjoittaa.

ntamo 2012 | www.ntamo.net

Kansi: Pekka Kaikkonen | Kannen maalaus: Jyrki Pellinen